

การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

Students' Perceptions of English Language Teaching and Learning in Prince of Songkla University, Surat Thani Campus

อัสมา ทรรคนะมีลาภ¹, Tuna Girgin¹, นพวรรณ เมืองแก้ว¹, ชวาลิน เฟงบุญ¹

Asama Tasanameelarp¹, Tuna Girgin¹, Noppawan Muangkaew¹, Chawalin Pengbun¹

บทคัดย่อ

การงานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันรวมถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี จำนวน 405 คน เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามนักศึกษาและการสัมภาษณ์กลุ่ม แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ได้รับกลับคืนทั้งสิ้นจำนวน 405 ชุด คิดเป็น 100 % ของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งให้นักศึกษาทั้งหมด ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจะถูกนำมาวิเคราะห์เป็นค่าสถิติพื้นฐาน ส่วนผลการสัมภาษณ์จะถูกรวบรวมและบรรยายรูปแบบพรรณนา ผลการศึกษาพบว่า 1) นักศึกษาโดยส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและเล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษต่อการทำงานในอนาคต แต่นักศึกษาจำนวนครึ่งหนึ่งมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษน้อย 2) จากประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ นักศึกษาลงความเห็นว่าประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านสื่อการสอนและสถานที่ และด้านปัจจัยสนับสนุนนอกชั้นเรียนและกิจกรรมเสริมความเข้มแข็งด้านภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมในระดับน้อย ในขณะที่ด้านอาจารย์และเทคนิคการสอนและด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก 3) นักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษของตนเอง คือ การขาดพื้นฐานที่เพียงพอด้านภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ นักศึกษาส่วนใหญ่ขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยมีข้อเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยเพิ่มรายวิชาพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาชั้นปี 1 ก่อนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยควรเพิ่มรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษให้มากขึ้น โดยรายวิชาที่นักศึกษาต้องการเรียน คือ ภาษาอังกฤษเพื่อการสมัครงานและการสนทนาภาษาอังกฤษ ผลจากการศึกษาครั้งนี้นำมาซึ่งข้อเสนอแนะในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

คำสำคัญ : ข้อคิดเห็นนักศึกษา, การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ, ประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษ

¹ อาจารย์, สาขาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

¹ Lecture, Foreign Languages Department, Faculty of Liberal Arts and Management Sciences, Prince of Songkla University, Surat Thani Campus

Abstract

The purposes of this research were to examine students' learning experiences and problems concerning English language learning at the tertiary level. The subjects in the study were 405 students at Prince of Songkla University, Surat Thani Campus. The instruments used for data collection were a student questionnaire and a group interview. Four hundred and five questionnaires were returned representing 100% of the target sample. The data gained from the questionnaire were analyzed using basic descriptive statistics, whereas the interview responses were transcribed and analyzed manually. The results are described in the following sections. 1) Most of the students have a positive attitude towards learning English, and they realize how important it is for their careers in the future. However, almost half of the students lack high motivation in learning English. 2) According to the students' experiences, the overall state of English teaching and learning at the university is at moderate level. That is, the teaching aids and English activities are at low level whereas teachers' performance and course assessment are at a high level. 3) The majority of the students reported that the most problematic factor in English language learning is their limited background knowledge in English. Moreover, most of them are not confident in using English. They suggest that the university should provide language preparatory courses for the first year students before studying English foundation courses, and the university should also increase the number of English courses offered for the students. In addition, the research results show that English for Job Application and English Conversation are the most needed and preferred subjects among the students. The results of this study can be used for further consideration in the improvement of student's English learning skills at Prince of Songkla University, Surat Thani Campus

Keywords: Students' Perceptions, English Language Teaching and Learning, English Learning Experiences

บทนำ

ในยุคแห่งการแข่งขันแบบไร้พรมแดนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษนับเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการทำงาน การประกอบธุรกิจและติดต่อสื่อสารข้ามวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับประเทศไทยนั้นการเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 ซึ่งมีข้อบังคับให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศสมาชิกและจัดทำข้อตกลงร่วมกันในเปิดเสรีทางการเคลื่อนย้ายแรงงาน ข้อตกลงตั้ง

กล่าวอาจส่งผลให้แรงงานฝีมือที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษมีความได้เปรียบสามารถย้ายไปทำงานในประเทศที่มีค่าตอบแทนสูงและมีการใช้ภาษาอังกฤษอย่างแพร่หลาย เช่น สิงคโปร์และมาเลเซีย ซึ่งนับเป็นปัจจัยสำคัญส่งผลให้แรงงานฝีมือในประเทศไทยย้ายไปทำงานในประเทศสิงคโปร์และมาเลเซียมากขึ้น ทำให้ประเทศไทยขาดแคลนแรงงานในสาขาต่างๆ ในขณะที่เดียวกันแรงงานในประเทศไทยที่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารก็เสียเปรียบแรงงานในกลุ่ม

ประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษได้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ประเทศไทยจะต้องเร่งพัฒนาศักยภาพฝีมือแรงงานสาขาต่างๆ ให้มีมาตรฐานสากลทัดเทียมกับประเทศอื่นๆ และพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีแรงงานระดับภูมิภาคและระดับโลกได้ (อนุสรณ์ ธรรมใจ, 2555)

ด้วยบทบาทของภาษาอังกฤษที่มีความสำคัญต่อทรัพยากรมนุษย์ในการขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้า นโยบายทางด้านการศึกษาของประเทศไทยจึงกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศแรกที่จัดการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาและสนับสนุนให้ภาษาอังกฤษเป็นรายวิชาพื้นฐานที่ต้องเรียนในทุกระดับชั้นตั้งแต่ประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา ส่วนในระดับอุดมศึกษาซึ่งนับเป็นอีกหนึ่งฐานสำคัญในการผลิตทรัพยากรมนุษย์เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาคและระดับโลก ทบวงมหาวิทยาลัย (2544) จึงมีการกำหนดนโยบายการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษาเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2544 เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการของมหาวิทยาลัย ซึ่งประกาศให้สถาบันอุดมศึกษาพิจารณาจัดกลุ่มผู้เรียนตามความสามารถของผู้เรียน โดยนำคะแนนการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษของทบวงมหาวิทยาลัยมาเป็นแนวทางในการจัดกลุ่มเรียนและเห็นควรให้ปรับปรุงระบบการเรียนภาษาอังกฤษของสถาบัน โดยให้นิสิตนักศึกษาเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างน้อย 12 หน่วยกิตขึ้นไป โดย 6 หน่วยกิตแรกเป็นวิชาที่เน้นทักษะสัมพันธ์และทักษะการเรียน ส่วนจำนวนหน่วยกิตที่นอกเหนือจากนั้น จัดให้เป็นการเรียนแบบ ESP (English for Specific Purposes) หรือ EAP (English for Academic Purposes) และให้ขึ้นอยู่กับตามความต้องการของแต่ละสาขาวิชาทั้งนี้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตที่มีศักยภาพตามมาตรฐานสากลอย่างแท้จริง

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัยที่ตระหนักถึงความสำคัญในการผลิตบัณฑิตที่เพียบพร้อมทางด้านความสามารถวิชาชีพ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ จึงกำหนดให้ทักษะในการสื่อสารโดยเฉพาะภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในทักษะพื้นฐานของคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ โดยมีการกำหนดให้นักศึกษาทุกคนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน และเลือกเรียนรายวิชาที่กำหนดในกลุ่มรายวิชาเลือกทางภาษ(กองบริการการศึกษา สำนักงานอธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2554) นอกจากนี้ ยังมีการจัดทำแนวทางพัฒนาความเข้มแข็งด้านภาษาให้แก่บัณฑิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2547) โดยส่งเสริมให้จัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อเพิ่มพูนทักษะภาษาอังกฤษและส่งเสริมให้จัด English Intensive Course ตลอดทั้งปี ทั้งนี้เพื่อพัฒนาทักษะทางด้านภาษาและเตรียมความพร้อมให้บัณฑิตในการก้าวสู่การเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกและตลาดแรงงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกเหนือจากนโยบายดังกล่าว มหาวิทยาลัยยังได้จัดทำแผนกลยุทธ์เพื่อพัฒนาความเข้มแข็งทางด้านภาษาอังกฤษ 4 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมส่งเสริมภาษาอังกฤษ ด้านสิ่งแวดล้อมทางภาษา และ ด้านการขับเคลื่อนแผน (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2554) จะเห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยได้พยายามอย่างต่อเนื่องในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา

อย่างไรก็ดี แม้ว่าบัณฑิตของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ซึ่งนับเป็นระยะเวลา 12 ปี ก่อนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และมีการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะวิชาทักษะภาษาอังกฤษอื่นๆ นอกเหนือจากรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในมหาวิทยาลัย รวมถึงมีการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ตามนโยบายการพัฒนาความเข้มแข็งด้านภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัย แต่ผลการศึกษาข้อมูล

ของกองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (2556) เรื่องรายงานภาวะการทำงานท่าและความพึงพอใจของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งทำการสำรวจข้อมูลการรายงานท่าของบัณฑิตรุ่นปีการศึกษา 2553 และให้บัณฑิตประเมินคุณสมบัติและความสามารถของตนเอง หลังสำเร็จการศึกษา รวมถึงประเมินคุณสมบัติที่องค์กรหรือผู้จ้างงานต้องการจากบัณฑิต ผลการวิจัยพบว่าร้อยละ 70 บัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามได้งานทำหลังจากจบการศึกษา ส่วนผลการประเมินตนเองนั้นพบว่าบัณฑิตโดยส่วนใหญ่มีความมั่นใจในความสามารถด้านภาษาอังกฤษของตนเองต่ำกว่าทักษะด้านอื่นๆ และมีความเห็นภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นคุณสมบัติสำคัญที่องค์กรหรือนายจ้างต้องการ ซึ่งเมื่อนำผลการศึกษาที่ได้เปรียบเทียบกับผลการสำรวจตั้งแต่ปีพ.ศ. 2552-2555 พบว่าเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ บัณฑิตประเมินระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษของตนเองเป็นลำดับท้ายๆ เมื่อเปรียบเทียบกับความสามารถด้านอื่นๆ และประเมินให้ทักษะภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในห้าทักษะสำคัญที่องค์กรหรือนายจ้างต้องการ

ผลงานวิจัยข้างต้นสอดคล้องกับผลการศึกษาของกองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (2553) ซึ่งสำรวจความพึงพอใจของนายจ้าง/ผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์รุ่นปีการศึกษา 2553 ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ความสามารถ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งผลการประเมินบัณฑิตพบว่าทักษะด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะทางปัญญาและ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นทักษะที่นายจ้าง/ผู้ใช้

บัณฑิตมีความพึงพอใจเป็นสามลำดับสุดท้าย และเมื่อพิจารณาข้อประเมินย่อยในทุกๆด้านจำนวน 33 ด้าน ผลการประเมินความพึงพอใจด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยเป็นลำดับสุดท้าย และเมื่อเปรียบเทียบกับผลการสำรวจตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547-2552 พบว่าไม่แตกต่างกัน กล่าวคือนายจ้าง/ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจในการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตเป็นสามลำดับสุดท้าย สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษยังคงเป็นจุดอ่อนของบัณฑิตของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์และเป็นภาพสะท้อนสำคัญที่ชี้ให้เห็นว่าสภาพการดำเนินงานการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปีปัจจุบันของมหาวิทยาลัยยังไม่สามารถสร้างความมั่นใจและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้บัณฑิตได้ สาเหตุหนึ่งอาจเกิดจากการดำเนินการด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยยังไม่ตรงตามสิ่งที่ผู้เรียนต้องการ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องศึกษาว่าสภาพความเป็นจริงในการเรียนการสอนปัจจุบันเป็นอย่างไร นอกจากนี้ผู้เรียนพบปัญหาหรืออุปสรรคใดบ้างทั้งนี้เพื่อจะได้จัดวางแนวทางในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันว่าเป็นอย่างไร รวมถึงศึกษาสภาพปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องตามความต้องการของนักศึกษา และจัดกิจกรรมเสริมทักษะภาษาอังกฤษต่างๆตรงตามที่นักศึกษาสนใจและต้องการพัฒนาต่อไป

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษาไทย

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งและถือเป็น

ศูนย์กลางในการเรียนรู้ ซึ่งองค์ประกอบสำคัญที่ต้องคำนึงในการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญคือการจัดการเรียนการสอนที่ตรงตามความต้องการและความคาดหวังของผู้เรียนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและวางแผนการเรียนของตนเอง (Tudor, 1996) ผู้สอนจึงจำเป็นต้องทราบความต้องการของผู้เรียนรวมถึงปัจจัยประกอบอื่นๆ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียน เช่น พื้นฐานความรู้ทางภาษา แหล่งค้นคว้า ความสนใจและทัศนคติที่มีต่อภาษาอังกฤษ เป็นต้น

Hutchinson & Waters (1987) ได้แบ่งจำแนกการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกลุ่มภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (EFL-English as a Foreign Language) เป็น 2 กลุ่มใหญ่คือ กลุ่มภาษาอังกฤษทั่วไป (General Education) และ กลุ่มภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP-English for Specific Purposes) ซึ่งในกลุ่มหลังสามารถแตกแขนงออกเป็น 3 กลุ่ม คือภาษาอังกฤษเพื่อวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (EST-English for Science and Technology), ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและเศรษฐศาสตร์ (ESS-English for Business and Economics) และภาษาอังกฤษเพื่อสังคมศาสตร์ (ESS-English for Social Sciences) และทั้ง 3 กลุ่มนี้ แต่ละกลุ่มสามารถแบ่งกลุ่มย่อยออกเป็น ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เชิงวิชาการ (EAP-English for Academic Purposes) และภาษาอังกฤษเพื่อการอาชีพ (EOP/English for Occupational Purposes)

จากการศึกษาหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยของพรรณรัตน์ เก้าธรรมสารและคณะ (2551) พบว่านอกเหนือจากรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานแล้ว มหาวิทยาลัยกำหนดให้นักศึกษาเรียนรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษ และกลุ่มรายวิชาสำหรับภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ทั้งนี้ในแต่ละสถาบันมีความ

แตกต่างกันในเรื่องจำนวนหน่วยกิต การกำหนดแบบเจาะจงรายวิชา และให้เลือกเรียนตามกลุ่มรายวิชาที่มหาวิทยาลัยจัดสอน

สำหรับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี กำหนดให้มีรายวิชาพื้นฐานที่นักศึกษาต้องเรียน จำนวน 6 หน่วยกิต คือ 935-161 English Listening and Speaking และ 935-162 English Reading and Writing ส่วนรายวิชาเลือกนั้น มีประมาณ 4-6 หน่วยกิต ซึ่งมีทั้งระบุรายวิชาและเปิดกว้างให้เลือกตามที่มหาวิทยาลัยเปิดสอนตามแต่หลักสูตรกำหนด โดยสามารถเลือกได้จาก 2 กลุ่มคือ กลุ่มรายวิชาภาษาอังกฤษในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ซึ่งแต่ละวิชามี 2 หน่วยกิต เช่น 935-269 English through Drama, 935-461 English for Job Application, 935-462 English in the Workplace เป็นต้น และกลุ่มรายวิชาที่เปิดสอนโดยหลักสูตรภาษา การสื่อสารและธุรกิจ ซึ่งแต่ละรายวิชา มี 3 หน่วยกิต เช่น 936-461 English for Work and Life, 936-363 English in Sciences and Technology (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2554)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ที่มีต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี โดยใช้แบบสอบถามและแบบ

สัมภาษณ์เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอน รายวิชาภาษาอังกฤษกลุ่มวิชาชีพศึกษาทั่วไป ผ่านมุมมองของนักศึกษา ซึ่งครอบคลุมด้านรูปแบบด้านการจัดการเรียนการสอนและเนื้อหา ด้านอาจารย์และเทคนิคการสอน ด้านสื่อการสอนและสถานที่ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยสนับสนุน นอกชั้นเรียนและกิจกรรมเสริมความเข้มแข็งด้านภาษาอังกฤษ รวมถึงปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยกลุ่มเป้าหมายคือกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษทั้งรายวิชาพื้นฐาน และรายวิชาเลือกของมหาวิทยาลัย ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แสดงให้เห็นสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญอย่างยิ่งในการวางแผนเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาและการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาอย่างแท้จริง นอกจากนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมถึงผู้สอนจะได้ทราบปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาและหาวิธีการแก้ไขได้อย่างถูกต้อง

วิธีการศึกษา

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานและวิชาเลือกภาษาอังกฤษ กลุ่มประชากรเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีอุตสาหกรรม 6 หลักสูตรจำนวน 372 คนและคณะศิลปศาสตร์และ

วิทยาการจัดการ 3 หลักสูตร จำนวน 448 คน รวมทั้งสิ้น 820 คน และใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จของ Krejcie & Morgan (1970) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีอุตสาหกรรมจำนวน 210 คนและกลุ่มตัวอย่างคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการจำนวน 195 คน รวมทั้งสิ้น 405 คน หลังจากนั้นกำหนดสัดส่วนแต่ละหลักสูตรโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์ในการสนทนากลุ่มซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยศึกษาค้นคว้าจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามมีลักษณะคำถามชนิดปลายปิด (close-ended) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกระดับความคิดเห็นตามแบบ five-point Likert scale และปลายเปิด (open-ended) ซึ่งกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงข้อคิดเห็นในช่องว่าง โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาแล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปี 4 จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของคำถามและนำผลที่ได้มาแจกแจงความถี่หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นที่ .90 โดยแบบสอบถามประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

ตอนที่ 1: แบบสอบถามข้อมูลนักศึกษาเกี่ยวกับเกรดเฉลี่ยภาษาอังกฤษ รายวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียน ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษทัศนคติที่มีต่อภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2: แบบสอบถามข้อคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน โดยครอบคลุมประเด็น 5 ด้าน ด้านรูปแบบการจัดการเรียนการสอนและเนื้อหา ด้านอาจารย์และเทคนิคการสอน ด้านสื่อการสอนและสถานที่ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยสนับสนุน นอกชั้นเรียนและกิจกรรมเสริมความเข้มแข็งด้าน

ภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3: แบบสอบถามปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจากประสบการณ์ และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการในการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมความเข้มแข็งด้านภาษาอังกฤษ

2. แบบสัมภาษณ์เพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและ ความต้องการให้จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความเข้มแข็งด้านภาษาอังกฤษ โดยการจัดสนทนากลุ่มๆ ละ 4-10 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยมีผู้ช่วยวิจัยซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรภาษาการสื่อสารและธุรกิจชั้นปีที่ 4 จำนวน 6 คนในการช่วยเก็บข้อมูลแบบสอบถาม ชั้นแรกผู้วิจัยได้ติดต่อประสานสาขาของนักศึกษาในแต่ละหลักสูตรทั้งสองคณะ พบเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์โครงการศึกษาและขอนัดหมายเวลาว่างเพื่อแจกแบบสอบถามหลังจากเลิกเรียนและขอตัวแทนเพื่อสัมภาษณ์ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้มอบหมายให้ผู้ช่วยวิจัยเก็บข้อมูลตามเวลาที่นัดหมาย โดยผู้วิจัยกำชับให้ชี้แจงวัตถุประสงค์โครงการและขอความร่วมมือให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบตามความจริงมากที่สุดก่อนแจกแบบสอบถาม หลังจากนั้นให้เก็บรวบรวมกลับมาให้ผู้วิจัย ซึ่งใช้เวลาทั้งสิ้น 5 วัน

2. เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนแล้วผู้วิจัยนำมาตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ทั้งหมดจำนวน 405 ชุด และมีความถูกต้องสมบูรณ์ครบ 405 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3. ผู้วิจัยได้จัดสนทนากลุ่มกับตัวแทนนักศึกษาโดยแยกเป็น 2 คณะ คณะละ 2 กลุ่ม โดยใช้เวลาประมาณ 1-2 ชั่วโมงต่อหนึ่งกลุ่ม ผู้วิจัยมีหน้าที่ในการเป็นผู้ดำเนินรายการคอยซักถาม

ประเด็นต่างๆ เพื่อให้ผู้ร่วมสนทนาแสดงความคิดเห็น

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลครบถ้วนตามที่ต้องการแล้วผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. หาค่าร้อยละ (Percentage) ของจำนวนผู้ตอบเกี่ยวกับข้อมูลด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

2. หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) เป็นรายด้านและรายข้อเพื่อหา ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และแปลความหมายของค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute Criteria) ได้แบ่งคะแนนเป็นช่วงๆ 5 ระดับ ตาม แนวคิดของเบสท์ (Best. 1977 : 204-208) ความหมายดังนี้ ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 เห็นด้วยว่ามีประสิทธิผลอยู่ในระดับมากที่สุด, ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 เห็นด้วยว่ามีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก, ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 เห็นด้วยว่ามีประสิทธิผลอยู่ในระดับปานกลาง, ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 เห็นด้วยว่ามีประสิทธิผลอยู่ในระดับน้อย, ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 เห็นด้วยว่ามีประสิทธิผลอยู่ในระดับน้อยที่สุด,

3. ประมวลผลปัญหาข้อเสนอนี้จากแบบสอบถามปลายเปิดและข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม แจกแจงค่าความถี่ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย และนำเสนอแบบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา

โดยภาพรวมพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 89.97 ผลการเรียนรายวิชา

ภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยในภาคการศึกษาที่ผ่านมา อยู่ในระดับเกรด C ร้อยละ 54.25 รองลงมาคือ เกรด C+ ร้อยละ 28.32 และเกรด B ร้อยละ 10.03 รายวิชาเลือกภาษาอังกฤษที่นักศึกษาลงทะเบียน เรียนโดยส่วนใหญ่คือ 935-261 ทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร 1 และ 935-262 ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 คิดเป็นร้อยละ 76.44 และ 75.35 ตามลำดับ นักศึกษาร้อยละ 82.56 คิดว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญมาก โดยทักษะการอ่าน เป็นทักษะที่ใช้บ่อยที่สุดในการเรียนซึ่งคิดเป็นร้อยละ 37.73 อย่างไรก็ตาม นักศึกษาชอบเรียนวิชา ภาษาอังกฤษเพียงร้อยละ 52.36 และมีความสนใจ และทุ่มเทในการเรียนระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 48.78 สำหรับความต้องการในการพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษานั้น นักศึกษาร้อยละ 75.25 ต้องการพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษของตนเองในระดับมาก

2. ข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมและรายด้าน

ผลการสำรวจข้อคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน พบว่ามีประสิทธิภาพอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.97$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านสื่อการเรียนการสอนและบรรยากาศสถานที่และด้านปัจจัยสนับสนุนนอกชั้นเรียนและกิจกรรมเสริมความเข้มแข็งด้านภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านรูปแบบการจัดการเรียนการสอนและเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ด้านผู้สอนและเทคนิคการสอนและด้านการวัดและประเมินผลเป็นเพียงสองด้านที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก

2.1 ด้านรูปแบบการจัดการเรียนการสอนและเนื้อหา ความคิดเห็นของนักศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.62$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อยกเว้นประเด็นเรื่องจำนวน

รายวิชาที่เปิดและจำนวนกลุ่มเรียนซึ่งนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยและเป็นสองลำดับสุดท้ายที่นักศึกษาเห็นด้วยน้อยที่สุด ส่วนประเด็นที่นักศึกษาเห็นด้วยมากที่สุดคือการจัดชั้นเรียนแบบละความสามารถของนักศึกษา รองลงมาคือ เนื้อหารายวิชาที่เรียนมีประโยชน์สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในการเรียนในสาขาของตนเอง

2.2 ด้านอาจารย์และเทคนิคการสอน ความคิดเห็นของนักศึกษาทั้งในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$) และเมื่อพิจารณาประเด็นย่อยพบว่านักศึกษาประเด็นที่นักศึกษาเห็นด้วยมากที่สุดคือเรื่องความรู้ความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษของผู้สอน รองลงมาคือการจัดกิจกรรมที่หลากหลายให้ผู้เรียนในชั้นเรียน ส่วนประเด็นที่นักศึกษาเห็นด้วยน้อยที่สุดคือการสร้างแรงจูงใจและปรับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาในคาบเรียน และด้านการเอาใจใส่ นักศึกษาอย่างทั่วถึงระหว่างช่วงให้ทำกิจกรรมและฝึกปฏิบัติจริงในชั้นเรียน

2.3 ด้านสื่อการสอนและสถานที่ ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อสื่อในการเรียนการสอนและบรรยากาศสถานที่ทั้งในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.62$) เมื่อพิจารณารายข้อย่อยพบว่าประเด็นที่นักศึกษาเห็นด้วยมากที่สุดคือ ตำรา และหนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนและการใช้สื่อมัลติมีเดียประเภท CD, VCD ประกอบการสอนเพื่อฝึกทักษะการฟัง-พูด ส่วนประเด็นที่นักศึกษาเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ ความพร้อมของห้องปฏิบัติการทางภาษาเพื่อฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ บรรยากาศในห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียน เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การนำเสนองาน เป็นต้น

2.4 ด้านการวัดและประเมินผล ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนโดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$) โดยประเด็นที่นักศึกษาเห็นด้วยมากที่สุดคือ ความหลากหลายของวิธีที่ใช้ในการประเมินผลการ

เรียน และความเหมาะสมของสัดส่วนคะแนนในการสอบทั้งการสอบย่อยในชั้นเรียนและสอบระหว่างภาคการศึกษา ส่วนข้อที่นักศึกษาเห็นด้วยน้อยที่สุดคือการประเมินผลโดยการสอบข้อเขียนและการมอบหมายชิ้นงานเพื่อประเมินความเข้าใจในแต่ละคาบเรียน

2.5 ด้านปัจจัยสนับสนุนนอกชั้นเรียน และกิจกรรมเสริมความเข้มแข็งด้านภาษาอังกฤษ ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อยังปัจจัยส่งเสริมการเรียนนอกชั้นเรียนทั้งในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.23$) เมื่อพิจารณาประเด็นรายข้อพบว่าประเด็นที่นักศึกษาเห็นด้วยมากที่สุดคือการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษากับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ และการสนับสนุนทุนให้เรียนต่างประเทศระยะเวลาสั้นๆ ส่วนด้านที่นักศึกษาเห็นด้วยน้อยที่สุดคือการจัดศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง Self-Access Learning Centre (SALC) เพื่อให้ นักศึกษาได้ค้นคว้าและฝึกทักษะทางด้านภาษาอังกฤษด้วยตนเองและจำนวนสื่อมัลติมีเดียสำหรับฝึกภาษาอังกฤษ เช่น VCD, DVD ภาพยนตร์ภาษาอังกฤษและหนังสือภาษาอังกฤษในห้องสมุด

3. ข้อมูลปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

จากการรวบรวมข้อคิดเห็นจากแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่านักศึกษามีปัญหาดังต่อไปนี้ ด้านทักษะภาษาอังกฤษที่มีปัญหาหนักที่สุดคือ ทักษะการพูด รองลงมาคือทักษะการฟัง และการเขียน ส่วนสาเหตุสำคัญที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษคือ การขาดความรู้พื้นฐานที่เพียงพอทำให้เรียนไม่เข้าใจ รองลงมาคือมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ รู้สึกกลัวและไม่มั่นใจ และสาเหตุจากการทุ่มเทเวลาโดยส่วนใหญ่กับการเรียนรายวิชาในสาขาตนเองรวมถึงเวลาในการเรียนภาษาอังกฤษมีน้อยจึงทำให้ไม่ได้ตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษเท่าที่ควร ส่วนประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการจัดการด้าน

ภาษาอังกฤษ คือ ในแต่ละภาคการศึกษามีการเปิดกลุ่มเรียนน้อยเกินไปทำให้ไม่ได้ลงทะเบียนเรียนตามที่ต้องการ รองลงมาคือ รายวิชาเลือกที่เปิดสอนมีน้อยเกินไปและรายวิชาที่เปิดไม่ตรงตามความต้องการที่แท้จริงของนักศึกษาซึ่งต้องการเรียนรายวิชาที่ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และทักษะการพูด ส่วนปัญหาในด้านการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยพบว่าไม่มีห้องและโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับฝึกทักษะภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ขาดกิจกรรมที่ช่วยปรับเปลี่ยนทัศนคติและสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และปัญหาเรื่องช่วงเวลาและระยะเวลาในการจัดโครงการเพื่อเสริมความสามารถด้านภาษาอังกฤษไม่เหมาะสม นอกจากนี้ในส่วนขอเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการจัดกิจกรรมเสริมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษ พบว่าทักษะที่นักศึกษาต้องการพัฒนามากที่สุดคือ ทักษะการพูด การฟังและการอ่าน ในส่วนของกิจกรรมนั้น นักศึกษาอยากให้มีการจัดการที่ปรับพื้นฐานความรู้ด้านภาษาอังกฤษ โดยอาจจะเป็นการบังคับเป็นรายวิชาหรือมีการจัดการที่เป็นผลต่อการเรียนอย่างจริงจัง เช่น เดียวกับการจัดสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนจบการศึกษาและให้มีการกำหนดเกณฑ์ผ่านอย่างชัดเจน เพราะเชื่อว่าเป็นแรงกระตุ้นสำคัญทำให้นักศึกษาดังใจเรียนภาษาอังกฤษนอกจากนี้อยากให้มีโครงการเรียนภาษาอังกฤษในต่างประเทศและแลกเปลี่ยนนักศึกษาต่างชาติให้ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ประเด็นเรื่องรายวิชาที่เปิดสอนไม่มีความหลากหลาย บางรายวิชาอยากเกินไปแต่ต้องเรียนเพราะไม่มีวิชาเรียน ซึ่งนักศึกษาต้องการให้เปิดรายวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นการสนทนา การพูด หรือการสื่อสารภาษาอังกฤษ และอยากให้มีการเรียนภาษาอังกฤษทุกภาคการศึกษา เพราะโดยส่วนใหญ่จะเรียนในชั้นปีที่ 2-3 เท่านั้น ทำให้ลืมและไม่กล้าใช้ นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะในเรื่องการจัดการเรียนการสอนที่อยากให้ผู้สอนใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย เน้นการใช้สื่อและเทคโนโลยี มี

การจัดกิจกรรมในรายวิชาที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติจริง และต้องการให้ผู้สอนเข้าใจนักศึกษา สร้างแรงบันดาลใจและให้กำลังใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ส่วนในเรื่องแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติมนั้นผลจากการสนทนากลุ่มพบว่านักศึกษาคิดว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะเป็นอีกหนึ่งวิธีที่สามารถฝึกทักษะภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษกลุ่มรายวิชาศึกษาทั่วไปและการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษนักศึกษา

1. ข้อมูลจากแบบสอบถามและการสนทนากลุ่ม พบว่าปัญหาและอุปสรรคการเรียนภาษาอังกฤษที่สำคัญ คือ นักศึกษามีพื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษที่ไม่เพียงพอ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน จึงควรมีรายวิชาเพิ่มเติมเพื่อปรับพื้นฐานให้นักศึกษาที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ โดยควรมีการสอบวัดระดับความรู้ด้านภาษาอังกฤษ และจัดให้นักศึกษาที่มีผลคะแนนน้อยลงทะเบียนเรียนรายวิชาปรับพื้นฐาน เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษตัวอื่นๆ ต่อไป

2. จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษายังขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเกิดจากยังไม่เห็นความสำคัญ ผู้สอนและอาจารย์ประจำหลักสูตรควรช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษและมีความพยายามในการเรียนมากขึ้น โดยจัดเป็นกิจกรรมต่างๆ ที่ให้นักศึกษาเข้าร่วม

หรือกำหนดคะแนนภาษาอังกฤษนักศึกษาในหลักสูตร เพื่อให้ นักศึกษามีความกระตือรือร้นและเห็นความสำคัญในการเรียนมากขึ้น

3. ควรมีการเปิดรายวิชาภาษาอังกฤษที่มีความหลากหลายและตรงตามความต้องการของผู้เรียนมากขึ้น โดยเฉพาะรายวิชาที่นักศึกษาสามารถนำไปปรับใช้ในการเรียนในสาขาวิชาของตนเองได้ และใช้ในการสมัครงานหรือทำงานในอนาคต และควรส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษในรายวิชาอื่นๆ เพื่อสร้างความคุ้นเคยและเป็นการปรับทัศนคติภาษาอังกฤษของนักศึกษา

4. ควรมีการจัดกิจกรรมเสริมที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น เช่น การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษา การจัดสรรทุนเพื่อเรียนหรือฝึกอบรบระยะสั้นในต่างประเทศ มีการจัดการแข่งขันทักษะโดยมีการสร้างแรงจูงใจ และจัดเป็นกิจกรรมประจำปี เพื่อให้นักศึกษาเข้าร่วมและช่วยกันในสาขาวิชาเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

5. ควรจะให้ มีห้องปฏิบัติการภาษาหรือศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อสนับสนุนให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษตามที่ตนเองสนใจ ซึ่งนับเป็นการสนับสนุนการเรียนรู้อย่างยั่งยืนและฝึกทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

เอกสารอ้างอิง

- กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2553). รายงานความพึงพอใจของ นายจ้าง/ผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์รุ่นปีการศึกษา 2553. สงขลา:มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2556). รายงานภาวะการทำงานท่าและความพึงพอใจของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์รุ่นปีการศึกษา 2556. สงขลา:มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- กองบริการการศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2554). รายวิชาศึกษาทั่วไป บัณฑิตตามนโยบายมหาวิทยาลัย (ออนไลน์). สืบค้นได้จาก: <http://www.eduservice.psu.ac.th/laksood/ge.html>. [9 มกราคม 2559].
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2544). ประกาศทบวงมหาวิทยาลัยเรื่องนโยบายการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา. (3 พฤษภาคม 2544).
- พรณรัตน์ เง้าธรรมสารและคณะ. (2551). ความต้องการและการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาเขตหาดใหญ่. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สงขลานครินทร์, มหาวิทยาลัย. (2554). คู่มือการศึกษาระดับปริญญาตรี 2554. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี.
- สงขลานครินทร์, มหาวิทยาลัย. (2547). ประกาศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เรื่องแนวทางการพัฒนาความเข้มแข็งด้านภาษาอังกฤษให้แก่บัณฑิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ออนไลน์). สืบค้นได้จาก: <http://www.psu.ac.th/internet/b.1.html> [9 มกราคม 2559].
- สงขลานครินทร์, มหาวิทยาลัย. (2554). ม.อ. ทำแผนกลยุทธ์เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษนักศึกษา (ออนไลน์). สืบค้นได้จาก: <http://www.psu.ac.th/node/3040>. [9 เมษายน 2559].
- อนุสรณ์ ธรรมใจ. (2555). การเปิดเสรีด้านการเคลื่อนย้ายแรงงานเป็นประเด็นผลกระทบที่น่าจับตามอง. นสพ.กรุงเทพธุรกิจ 17 มิถุนายน 2555 (ออนไลน์). สืบค้นได้จาก: <http://www.thai-aec.com/218>.
- Best, J. W. (1977). *Research in Education*. 3 rd ed. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hill.
- Hutchinson, T. & Waters, A. (1987). *English for Specific Purposes*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Tudor, I. (1996). *Learner-centeredness as Language Education*. Cambridge: Cambridge University Press.